

Åbent brev til Kommunalbestyrelsen!

Nu er det galt igen med Sønderborg Kommune og de handicappede.

Hvorfor er det nødvendigt med disse slagsmål igen og igen?

Hvorfor skabe disse spændinger og ikke mindst de bekymringer overfor handicappede?

Er det næstformanden i KL Erik Fabrin's helt usmagelige udtalelser om "skadelige gøgeungeeffekt" i forhold til bl.a. de handicappede, der har afsmittende effekt på holdningen i Sønderborg Kommune – altså i det hele taget den nyere debat, hvor enkeltgrupper udstilles som "nassere" og hvor der opstår debat om, hvad vi kan få i stedet for den dyre belastning det er, at handicappede er en del af vores samfund?

Ja, mange spørgsmål trænger sig på, men hvad drejer denne sag sig så om?

En gruppe stærkt handicappede borgere har efter gældende lovgivning en hjælperordning (i fagsproget kaldet **Borgerstyret Personlig Assistance**) – en slags arme og ben for handicappede, der er ude af stand til at klare sig selv.

I 2009 blev der lovgivningsmæssigt åbnet op for en ændring af vilkårene for handicaphjælperes ansættelsesvilkår. Hele øvelsen gik ud på, at ændre handicaphjælpernes vilkår fra at være ansat på daglejeligende vilkår (d.v.s. uden rettigheder som på det almindelige arbejdsmarked, eksempelvis på løn- og pensionsområdet, opsigelsesområdet, mulighed for barsel etc. etc.) til at blive ansat under ordnede forhold efter overenskomst forhandlet af arbejdsmarkedets parter, som på det almindelige arbejdsmarked.

Så langt så godt. Sønderborg Kommune lægger flot ud – overenskomsten anerkendes og centrale embedsmænd i kommunen understøtter aktivt intentionerne i den nye lovgivning.

Nu ca. 1 år efter blæser der andre vinde. Sønderborg Kommune vil ikke følge overenskomsten på løndelen og forestiller sig dermed, at de ansatte går ned i løn.

Efter de rettigheder - som allerede ansatte handicaphjælperer har - er det imidlertid sådan, at lønnen efter overenskomsten skal opretholdes indtil udgangen af overenskomstperioden.

Herved får handicaphjælperne et økonomisk krav på den overenskomstmæssige løn, som Sønderborg Kommune nu ikke vil betale – den løn som de handicappede i tillid til de aftaler, der blev indgået med Sønderborg Kommune i 2009 – har aflønnet hjælperne med. Der er tale om betydelige beløb, som for langt de fleste handicappede vil være umuligt at betale.

Dette sagsforløb rejser yderligere spørgsmål.

Hvorfor vil Sønderborg Kommune ikke følge overenskomsten for gruppen af handicaphjælperer – et område der i det store hele minder om arbejdsområdet for social- og sundhedsassistenter?

Hvorfor skifter Sønderborg Kommune signaler kun ca. 1 år efter at centrale embedsmænd har understøttet anvendelsen af overenskomsten og intentionerne i den nye lovgivning?

Og hvorfor vil Sønderborg Kommune i den grad medvirke til at skabe uro og bekymring hos en gruppe handicappede, der risikerer at blive udsat for økonomiske forpligtelser, som de er helt uden skyld i og som de næppe har mulighed for at betale?

Jeg har sagt det før og gentager gerne. Igennem mine 10 år som handicappet har jeg – igennem de første 9 år - været stolt af at bo i Sønderborg Kommune (tidligere Sydals Kommune) og har fremhævet kommunen som eksemplarisk i forskellige landshandicappolitiske kredse.

I efteråret 2009 kom de første tendenser til en uanstændig og respektløs behandling af handicappede – tendenser der har givet genlyd over det ganske land.

De fleste af jer kender forløbet fra efteråret 2009, hvor Sønderborg Kommune - efter drøje forhandlinger og efter ministeriets indblanding – fik rettet op på misforståelserne, således at handicappede igen så lys for enden af tunnelen.

Jeg har svært ved at forstå, at forvaltningen ikke har indkaldt borgerne til en vejledning om de påtænkte omfattende ændringer. Jeg kan nævne, at vi i samarbejde med kommunen har oprettet en bruger-hjælperklub, som det ville være helt naturligt at orientere om konsekvenser af de drastiske ændringer i kommunens holdning til aflønning af hjælperne.

Jeg anser på den baggrund af den forvaltningsmæssige vejledningsforpligtigelse herved er tilsidesat.

I stedet henviser I os alle til at klage og gennemleve måneder og år i usikkerhed. Dette harmonerer meget dårligt med den handicappolitik, I alle har været med til at formulere og vedtage.

Nu må det høre op og jeg beder igen om jeres hjælp til at få denne sag hurtigt og anstændigt afsluttet.

Med sommerhilsen

Bente Rey
Vesterbakken 34, Høruphav
6470 Sydals